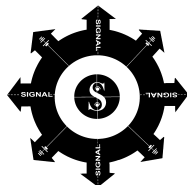

Слободан Шкеровић
ПРОЈЕКАТ БРАНДОН
роман-поема

Библиотека „Сигнал“

Слободан Шкеровић
ПРОЈЕКАТ БРАНДОН
роман - поема

Библиотека „Сигнал“
Библиотеку је основао Мирољуб Тодоровић 1970. године

За издавача: Бобан Кнежевић
Уредник Библиотеке Сигнал: Зоран Стефановић
Ликовно обликовање: Раде Товладијац
Знак сијнализма: Мирољуб Тодоровић
Слој и џрелом: Бобан Кнежевић
Коректура: Зоран Стефановић
Штампа и њовез: „Zuhra“, Београд
Тираж: 300 примерака

Званични блог аутора:
<http://skerovicpoetry.blogspot.com/>
Званична е-библиотека: „Тамна страна силе:
Слободан Шкеровић @ Пројекат Растко“
<http://www.rastko.rs/knjizevnost/slobodanskerovic/>

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

ШКЕРОВИЋ, Слободан, 1954-

Пројекат Брандон : роман-поема / Слободан Шкеровић. -
Београд : Еверест медиа, 2015 (Београд : Zuhra). - 103 стр. ; 21
см. - (Библиотека Сигнал / [Еверест медиа])

Тираж 300. - Стр. 99: 0 писцу / 3. С. [Зоран Стефановић]. - Изабрана
библиографија [Слободана Шкеровића]: стр. 100-101.

ISBN 978-86-7756-052-2
821.163.41-1

COBISS.SR-ID 212532492

Слободан Шкеровић

ПРОЈЕКАТ БРАНДОН

роман-поема

Београд, 2015.

Садржај

Недостајућа константа	7
Ширење космоса	11
Тамна и светла материја	15
Коначно, у бесконачности	20
Арктуранска заврзлама	24
Шекспир у Тамном вилајету	28
Планета Ли Кун и Бели Свемир	33
Овако је било	37
Галиа	38
Барок, Давид-фуфица	40
Ante-Diluvium	42
ТНТ против ПГЦ	44
Емпиријум	53
Провизорна опсада Капона	59
Ендорфинска катарза	64
Анри	65
Симулакрум	70
Пећински људи	74
Бој Брандона и Арктуруса	80
Очовечење Брандоново	84
О несвесном нек се брине несвесно	86
Вилхелм Рајх узвраћа ударац	91
Роботи пажљивије слушају	93
Магнет у крви	95
Последњи дан робота	96

Недостајућа константа

*Архиурус се сасиоји од
Сујернове и црне јаме
Између њих је нејрекинућа
Смуйња*

У статичком пољу агресивних јона
Укотвљен је бојни кристаш *Плашон*
Леви бок је тешко оштећен
Плотуном омега-хадрона
У јахти, крај њега, ужурбани
Знаци живота
Лом лобања
Задах изнутрице и
Ужеглог салца

Из мехура времепростора
Где се загоне струне и мембране
Недогођених догађаја
Џо посматра исход напада
На луксузну јахту *Врана*

Тела путника леже импровизована
Међу дроњцима гара
Баглеризованог капетана
Чланови посаде
Сортирани по деловима
Сестра и два брата
Нанизани на жицу
С омчом око врата

У доба енергетских поља и
Субатомских трица
Људска ситуација је и даље

Стереотипна а
Патња универзална

Џо долази из Еона у тамном
Звездоплову
Моћ вакуума цепа зид
Идеја и
Црни вир продире у Платона

Џо набаса на Брандона
Скривеног у мраку
Када се сударе, ослобађа се
Енергетска плима, прегоревају
Протонски спојеви и удар
Обара Брандона

Џо полази даље, наводе га зној и
Мирис гусарског смрада

Дечаци нису поштеђени силовања
Али је Ионина генетика позитивно
Измерена, њу нико не сме дира
Одложена лежи крај зида

Док је банда забављена забавом
Џо спроводи операцију
Гама бета делта алфа
И у себе пресликава
Ионину неутринску реплику
Односи слику у зону
Сумрака

Посада налази онесвешћеног Брандона
Вуку га код капетана Зубибара
Овај га опаучи
Једва некако га поврате и Брандон се

Исповраћа по њиховим шимикама
Умирао сам ја и раније, кркља док му се
Пљувачка и желудачни сокови цеде низ
Браду и помодрелу усну
Па, шта ти би да сад одапнеш? Пита га
Зубидар, склањајући се ван домета
Бљувотине

Брандон зна да је Еон само легенда за
Људе без Аватара
Али разбијач Зубидар је опрезан колико и
Вук самотњак, сигурно не би олако
Одбацио бунцање смушеног Брандона

Утом један носоња крвав и задихан
Повиче да је робиња такође у несвести
Бледа је и усахла, опустошена...

Па, шта је?... режи Зубидар на Брандона

Аватар, искашље Брандон слинац. Умало да се
Кобно... заврши мој сусрет с... њим...
А за њу, не знам...

Жива је, уверавају гусари капетана

О овоме, никоме ни речи! прети Зубидар
Згрченог лица и пеном на угловима усана

(на Капону)

Неутринска Иона посматра Џоа.
Дуг, ишчекујући поглед безнадежног
Тупог проницања...
Скаче јој шака у крилу, хаљина је
Изгужвана

Седи на каменој огради терасе
Џоове собе у пансиону Scipio III

Намргођен, Џо је посматра

Да ли је ово смрћ?

Пита се Иона

Прелеја је да не би била...

Џо пали цигарету

Ширење космоса

*Кажу да се космос расијеже као
Жвакаћа јума*

Толико о природи космоса

С обзиром на начин свог постанка
Брандон је *глад* која је својство
Универзума и
У часу када *Плајтон* пристаје у близини
Антареса, повратио је
Снагу
У том смислу, одлично се осећа

Из прикрајка посматра припреме за
Продају плена, између гусара и њему
Још увек непознатог клана

Купац стиже у црној, неозначеној
Лимузини, с подигнутим штитовима и
Укљученим ометалима
За њега, њу или то, космос је неугодно место а
Постојање у њему је испуњено бригом
За очување лобање и многих других костију

„Плен“ је Иона, ошамућена сусретом с Џоом
Гусар се брине због њеног психолошког стања
Мада зна да је купац тражи искључиво
Због орфејанске ДНК
Брандон с немиром у очима посматра
Капетана

Иза непрозирног енергетског поља
Допире премодулисани глас

Незадовољан због општег стања плена
А што се тиче Брандона, он треба да
Преузме звездани брод
Са спремиштем за плазму
И аналитичким уређајем за декодирање
Процеса излучивања катаклизмичких
Змија

Брандону и површни поглед на Иону говори
Да је Аватар ипак нешто собом однео
Али за себе не уме да процени...

(...)

Улицама Блер Алфе, вуцара се Џо
Мимоилази се с Брандоном
Џо се споро креће прљавим тротоаром
А Брандон шмугне крај њега
Стопи се у црвену тмину Антареса
Који једва помало тиња...

Три зида даље, Брандон залази у шире просторе
У мирисе што допиру с реке
И отвореног подземља

Џо шири руке као орао и заокреће...

Чује се брујање усисивача угљеника
И слапова згуснуте паре
А према црвеном небу дижу се једва видне
Нити траверзера, сиви праменови
Каскадног дима и простране мреже
Графита
Њоме се планета зарива у Сунце и отуд
Црпи фузионе елементе, плазму и импулсе
Још даље одлазе траверзери

У дифузна пространства Свемирског Зрака
Где је енергија вакуума изобилна

Џо застаје, дубоко у разгранатом тунелу
Оријентација је изгубљена
Правци су произвољни
Звуци су капи распеване воде
Корацима покушава да наметне ритам
Себи и Пећини
Док срља у мрак
(у мраку се ништа не дешава)
Осим електричних пражњења...
Неравномерног пулсирања
И пецкавих струјних удара
Електромагнетних таласа
И, можебити, гласова...

Конци варница падају к њему
Одело и кожа су већ потпуно прекривени
Плавичастим егзоелектрицитетом
Очима жмирка просветљен
Већ му је и нервни систем
Сједињен са струјом Пећине

(за то време)
Брандон, неизлечиво огорчен
Стиже на заказано место
Али му се пројављује Барон
Који га упозорава на подлост најподлијег
Те да ће га аналитичке машине анализирати –

*Подлосӣ, ѿодлосӣ, ѿознаӣо ми је шӣа је...
Пребаждарӣћу машине...*

Одавде до места састанка је десет корака...
Пред Брандона искрсава Џо

Потпуно је бео од површинског
Електрицитета, и обневидео
Сударају се и Брендон га прими у себе...

Затим...
Искашље

Разумеш ли се њи у аналијичке машине?

Џо га, изненађен, слуша

Кваркно-мејафизичке... Да.

Чекаћеш ме овде. Разумеш?

Ал не дих дујо...

Тамна и светла материја

*Продадоше лакрдијаша за шаку
Долара...
Издао ја монах
То беше пре њедесет хиљада година...
А данас, слично се не дешава*

Цо је у потпуности фаталиста,
После свега што му се у пећинама збило
Сва та електрика, просветлила га...
Изненада је изгубио дезоријентацију
Усреду се на Брандона
Позната му та фаца...
Мрка, недопадљива
Изгужвана

Иза угла звецкају звончићи
Врцкају фуфице
Судбина их натерала
Миришу клинчићи, кувано вино
Гулаш, ђевапчићи

Промаја лепрша изнурене избеглице

Колико се ту Брандон уклапа?
Николико...
Још мало чекаће, али неће се претргнути
Чекајући

Наилази група фетишиста
Загледају Цоа, који је демоде а и
Пуши
Показују му гаћице и гумене
Жабице

Отегло се...
Ал, ето Брандона
Да га боље осмотри
Црни зър је око њега
Погледа га у очи, нису
Људске – шта је он?

Као да се гиба у себе
Баш тако, угиба се под светлости;
Из црног, модрог одела
Вире му шаке бескрвне
Блеле

Цо баца опушак под ноге...
Свако би се могао назвајти првим човеком
А овај је сигурно први за последњим...

Посматра и Брандон њега
Упознаше ли се они већ једном?

Рече да ти аналитика није сирана?

Није...

Пођимо...

Једна стаза је узбрдо

Цо ћути
Као и овај други
Обојица ходају
Непријатна тишина

Шта је то? О чему се ради?

Распитује се Цо

Брандон се нећка, рано је још за причу
Слаба је веза међу њима

Е, ња, онда...

Џо је кратког фителиа

Брандон га, љутит, зграби
Прсне варница и ошине га
Врцај се врати
Од Брандона остане клобук дима
Ово њи је за наук, мисли Џо у којег као да је
Ушла нека сила

Пружи шаке
Пепео стаклени пада по њима

Визуелно гледано, то би било једноставно...
Али у Брандона је чудна конституција
Тамна материја, с додатком модрог
Каолина
Опстала му кохезија
А отпала патина

Сад од њега стиже глас:

Добро, доста...
*Преузећу брод код Флавијевої
Мосїа. Не моїу њре њоїа нишїа
Мораш сам да видиш*

Куд несїаге? Ишчуђава се Џо

Ту сам. Не засїајкуј...
До моста, Брандон је већ повратио
Привидну густину

Једино му још недостају ноздрве
И лева ципела

(на броду)
Џо разматра уређај
Који је атипичне грађе с
Пребукираним сензорима
И приоритетним корисницима

(ван брода)

*Ако немаш ѿуномоћје, мора да се
Хакује, обесхрабрен је Џо*

Немам...

А за шѿа ѿи ѿо ѿреба?

Брандон изгледа као да је
Већ подуже без апетита

*Треба да уѿрадим доје с Аркиѿуруса
А ова сѿрава да их анализира
Разумеш...?*

Аха...

Брандон као да се таласа

Ни брод није ѿвој...

Мени ни не ѿреба

Осим, ево, сада...
Брод може само до изван Аркиѿуруса
Али ја моѿу унуѿра и
Да заѿрадим флукс...

Цо се не колеба

Моју да превежем сензоре
И да паралелно обрађујем податке
Уколико склоиши одговарајућу
Скаламерију

Није ти то лоше, за почетак

(сад је све спремно)
Кад Цоова скаламерија проради
Јави се глас из бродског разгласа:

Шта то радиш Б?
Нисмо се тако појодили!

То се вас не тиче. Добићеш
Шта си изражили

А ти ћеш добити и оно што ниси
Тражио!

Брандон звиждуће
Док одлеће

Цо игра игрице...

Коначно, у бесконачности

*Разлика између жабе
И не-жабе је
Побуна*

Обећао је Иони да ће је
Повести у Пећине
На вечеру

Како моју духови да једу?

Како могу да не једу?

Нишџа не осећам...

Узрок производи последицу...

Како се духови додирују?

Дух хоће духа...

А ако неће?

Киша неће да пада...

Онда, будимо духовији духови!

Духови се радују...

Џо и Иона лагано се успињу
Узаном стазом
Кроз шипраг

Дивљина...

Геометрија је питомина...

Бумбар...

Неко нас посматра...

Све је ово њривид, зар не?

Чиме гледаш...

Не разумем...

Скочи...

Да ти видим очи...

Очи њривиди...?

Очима привиди...

Улаз у Пећине је од камена
Кроз који Иона не може да
Прође

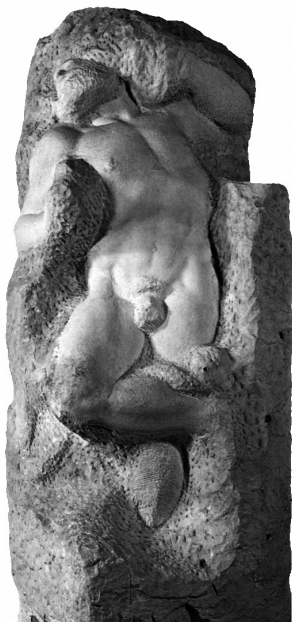
*Мислила сам да духови
Пролазе кроз материју...*

То су врата. Имају кваку...

Налазе се у Дворани робова
Референтна тачка:
Микеланђело...

Тачка?

Буђења...

Микеланђело, Буђење

Изгледа да чврстио сјава...

Оркестар се уиграва...

Иона прилази столу
Вечера је послужена

*Доживљај је сиварни, али ипак...
Као да нешто недостијаје*

Као да нечег превише има...

Прилазе им два контра-аватара
Привидно безазленог изгледа
Не смеју да изговоре
Претњу
Пећина то не дозвољава

Разматрају Цоа
А то се своди на испитивање
Специфичности ритмичке структуре
Његовог аватара

То су сензори...

Симулације духова?

Сензорска тицала
С отеловљеним играчима
На другом крају бескраја

Могу овде да се пројектијују?

Могу и да прегоре...

Контра-аватари журно одлазе

*Јесу ли њо они који су
Побили моју породицу и
Мене отишли...?*

Не знам. Сигурно су
Део исте Мреже...

Реци ми, о њој... Мрежи

Мрежа је то...

Шта они раде?

Скупљају
Слажу
Статистички обрађују
Тргују, премештају
Обрађују, симулирају...

Мислила сам да су њанџери...

Гангстери, гангстери... и
Хрчкови...

Иона хрска пржена крилца

Укусно...

Уживела се

Арктуранска заврзлама

Надомак Арктуруса догађа се
Успон
На врху их чека – гнездо
У њему, пар пиргавих јаја
Једно се чини пуно
Друго се скврчило празно
У првом, жуманце жуто
У другом, црманце црно
итд... (следећа лажна компарација)
Брандон се завитлава
Мораш све да њоквариш!
Цо се правда
Па, њаква њи је њракса симболистичка...
Јин–Јанџ, уроборос, Јанус, свасџика,
Зачарани круџ, и, ондак брале, дијалекџика...

Занимљиво, хајд то што се њима
Двојици привиђа, таква је врста
Естетичке баријере постављена
Људским и полуљудским умовима
Али, да и бродска машина, акција и
Реакција...
Халуцинира???
Аналитички рачунар избацује
Ребусе и крижаљке
А универзални генератор тврди да је
Стигао на циљ!

Брандон покушава да промисли ситуацију:
Можда овако изгледа њочетџак–крај светџа...
Велика експлозија и онда крене да се свашџа
Дешава...

*Па и јесће експлозија, Аркиџурус је њосџао
Суџернова...*

Подржава га Џо у његовим настојањима

*Не само да је експлодирао него се
Догодио и помак, па се претворио у
Црну јаму, у коју се опет слио...
И тако Јово наново*

*Знаш шта, тврди Џо
Мислим, ово је, ипак, нечије масло...*

*Брандона још повећма збуњује
Што је пре скорог времена
Успео да уђе у супернову и награди
Стазних елемената
Дијаманата и злата
Па чак и оне плазме
Најтраженије на свету...*

*А, сад, ова... птичја перспектива...
Змијска или
Змајска!*

*Коме ово шреба? вајка се Брандон
Гледај – сад нису више јаја, нејо
Звечке!
Розе и свейлојлаве...*

*Нејо, оџушџања ради,
Предлаже Џо
Да џроњушкамо мало џо
Сисџему?*

И шамо чекају разне зврчке...

*Видиш онај џасовиџи вир,
Планеџу Ворџи*

*Ја бих да завириш љамо...
Са све ову анализику*

Психолошки гледано,
Конта Џо,
Зашли су у космичко несвесно
А ту је немогуће – могуће

Да се љровозамо?

(нешто гребе по хауби брода)

Ко је?, не издржа Џо

Ја мислим да је овде свемир гроиран...

Брандон се не обазире на
Упорно гребуцање

Или је нас нешто ойило...

Џо подеси енергетско поље на
„провидно“ и угледа папагаја

Пуштам га унутра...

Немам кикирики, извињава се

Папагај врти главом, гледа час једним
Оком, час другим
Слетео је на конзолу анализатора

Очи су му различите боје

Брандон зури у њега, намрштен
Нешто му је познато код овог

Кочоперца
Али не то што је његово присуство тако...
Психоделично...

На ногама, уместо перја има
Гаће

Џо упитно посматра Брандона

*И ово је неко чудо од тамне материје
Само мало живље, веселије...*

*Један је Џо, крешти папагај
Али ја видим два...*

Џо поскочи!

Брандон се усправи!

Рашире се крила!

Ватрене су очи у Птице Хока
Лице му је мрко, као рогач
Крила – цртеж оловком и пером
Црна материја – црно перје

Птица Хок их зграби и
Понесе
Високо, високо
Високо
У бескрај провалије...

И док их подиже
Смањују се и нестају звезде
Сећања и друге
Аномалије

Шекспир у Тамном вилајету

(Џоу се привиђа)

Нема масу има зајремину
Има масу нема зајремину...
Елекџрика џодивљала
Змије у рукама
Плесачице у џојлесу
Сукњица од банана
Гризу сневача
Муње од дуња

У малој крлетци
Шета птичица
Неће да пева...

„Ал ако живиш да џе не ујамџе
Мри онда сам, а с џобом умреће џвој лик“¹

Писао је Шекспир... ,

„И не дај да гроњава рука зиме обезличи,
Твоје лејџо у џеџи џре но шџџо се расџџџиш“²

Ал, неко га је оклеветао
Да су га потплатили јегеничари...

Много нам је непријатно због тога...

У сваком случају, покушаћемо
Да о томе више не говоримо...

1 Сонет III, *But if thou live remembered not to be, // Die single and thine image dies with thee.*

2 Сонет VI, *Then let not winter's ragged hand deface, // In thee thy summer ere thou be distilled.*

Када се пробуди из трансa
Брандон смрска аналитичку машину
А Џо полети к ВОРТУ

Брандон згрчен зрачи тмину
Не разуме – себе
То је оно што га брине...

Џо је сав у управљању
Пресеца кривине
Спиралне дивљине

Следеће што зна је
Да се нашао у пустињи
Капона
Без Брандона и без брода

Затурен у ВОРТУ
Брандон се кобеља
Мисија је пропала
Куд сада да крене?

Повуку га вртложне турбине
Из унутрашње зоне
Вортског црвотока

Брод му је пун прашине...
Универзални генератор
Штуца, штуца па кине...

Тад схвати да је надамак
Орфеуса
Света мермера и
Креча
Планете–албина

И већ јуре к њему
Псине...

Куд баш ово да му се заломи?
А и шта је хтео онај... с тим
Шекспиром?

Орфејци су експлицитни:
Само їенейски чистїи
Моїу да слеїе...

Брандон ни нема гене...

А ниси ни бео!

А, да вас їиїїам, јесїе ли ви чули
За некої Шексїира?

Ми, їоїїомци Орфеја и
Еуридике, не чииїамо саїунице...

Е, па, доста му је ових лиричара!
Следећег пута, поломиће им
Лире!
И раздесити жице...
(одлази жустро)

(за то време)
Џо, усред пустиње
Не зна куд да крене...

Чучне...

Кад, гле! Отуд неко гре...

У шортсу и
Каки блузи без рукава
Са шапком под мишком и
Маршалском палицом

У руци,
Проговара...

*Teichou Moritomo,
Anata no s̄abisu de...*

Ово је већ други пут данас
Да му неко искрсава...

*Mi segua!
Ignore...*

Пође за њим, а већ
Иза прве дине
Паркиран је
Кабриолет–кадилак
Сијају му раткапне и беле гуме
Љуља се ко корабља...

*Ако ујорно зајледаш
Видећеш свако зрно њеска*

Каже му Моритомо

Баш корисна информација...

Али, док се окрене
Све се промени и пустиња је
Линија плаже
На обали јужног мора

У лигенштулу
Испод сунцобрана
Лежи Барон, задремао
Одмара

Цо, шта ће, оде да се бућне...

Моритомо му добацује с обале:

Зрна њеска, каји океана...

Молекули, атоми...

Дафније, ослићи...

*Разумем, разумем све, али њек
У мајновењу...*

Плута на води
У ушима пуцкета
Сунце игра кроз трепавице
Од светлуцавог злата...

*Дакле, њако је
У Тамном вилајету...*

Брандон би да заграби колико
Може
Џо би да се донавек двоуми

Ипак, као да шапуће му
Дон Рибентроп:

*Док Просјеро размишља о смрти и
Планетарној ујдурми
Овај њио нашкраба сонети
Зајовара – сујројно!
Не може се више ни њесницима
Вероваји...
Зарони...*

Планета Ли Кун и Бели Свемир

(ажурирање Великог Брата)

Зрнца шљаке
У тањиру – *kaput mortum* Ли Куна,
Валовите равнице, разливено
Сунце у стратосфери.
Далеко од имитације биологије,
Роботизовано, грчевита молитва,
Табернакл. Храпав глас,
Дрхтаји желатина. Гадна младост
У браздама спиралних
Млинова...

Брандон плаче од муке
Пече га арктуранска плазма
Којом је напунио прса и
Ларинкс

Не чује га Машина...

Свест Машине је ускопрцана
У препознавању
Ознака
Али Брандон је за њу
Невидљива нула

Она пакује
Штиркасте масе колагена,
Стиснуте у дебела црева:
Ли Кун Колаген, бакар,
Силицијум, кадмијум...

Прилазе му работи
Сјајних тела

Разгледају брод
Не виде никог
Енергетска хауба је искључена
Празно спремиште
Пилотска кабина и
Репликатори
Универзални генератор
Зуји

Брандон зине да проговори
Плазма му поцури на
Уста
Роботи побегну
Брод се запали

Пред њим се отвори
Звездана стаза
И он, срећан
Полети

Већи део свемира је
Бели
Простор
Који је тофу
А и звезде су беле

Сусретне Слепу Сову
И зна да је близу
Квазар, који

Бубњи и вибрира

Пусти да га енергија
Испира
И очисти од
Оријентира

Размазала га је
Унутарња плазма
Преко
Хоризонта дешавања

Сви су мислили да је
Болестан
Али је устао
Дошли су да га поправе
Али су се уплашили
Кад је запевао
Јер их је заљуљао

Казали су да је Демон
Нису га разумели
Јер нису препознали себе
Хтели су да га прилагоде

Али он беше створен
Празан
Сит патње
И очекивања

Изненадио их је
Спалио им кортекс

Вратио је време
И простор
Преправио прошлост

Посматрали су Армагедон
Престрављени
Нису се радовали
Ослобођењу...

Објаснио им је да су за све
Криве митохондрије

И да би било боље да
Живе знатно спорије

Нису ни знали да су
Криви
И да су део штампеда

Врхунац живота је тачка
Без повратка
Али већина се заустави
Код довратка

То му је објаснила Сова
Која је пролетела са својим
Јатом
Камиказа

За њима је остала музика
И бела стаза

А штампедо су оградили
Месари
Опрали, ошишали и
Заклали

Овако је било...

(интермецо)

*Ти си еџички несијуран
Пашеџички фрустиран
Емоционално узурџиран!*

Све џо?

У Бодх-гају седи Буда утонуо у
Нирвану

Око његовог имена испредене су
Многе легенде
И многи је у њих упао...

Један пут иде до Сарнатха, где је
Раније био
Ко сада тим путем иде
Изићи ће на Хималаје

Ако, пак, залуташ у Варанаси
Чувај се да те Точак не
Прегази!

Не пливај реком Ганг неопран!

На сунцу пекао погачу
Миписао мушкатлу, јео
Виљушком од гранчице...

У махагониј саронгу,
Дивљи манго

Галиа

(гама и бета информација)

*Иниелиенно крепање је кроз
Аисиракно, иловидба након
Бродолома – „крпица у камену“*

...

Цо се очистио од мусавости
Пусти нек све то мапирање иде
Дођавола...
Рецимо – небо с уцртаним
Рибама и раковима
Ћуповима и медведима
Девицама и стрелицама...

*Е, мој Рибенироје,
Окрећемо лиси
Све је чисто и нема слова*

Не, овде,
Усред угљена без неутрина
Фермиона који отичу
Па се лажна раздаљина своди на
Густу мезонску млаку
А кртица у екстази буђења
Експлодира изван простора
С њене тачке гледишта, која је
Посвуда,
С „дна“ стижу поруке
„Мира и пријатељства“
Којих пошиљаоце, треба једноставно
Без гађења –
Смазати...

Можда је Божје највеће дело
Слепило и заборав
Стид од себе и сопственог зла...
А дексiво – рођење храбросiи...?

И, сад је јасно чему
Цинизам, инверзна радост
Да се потре и сатре
Дрво живота, које цвета изван
Раја...

Коначно, зачује се гитара!
Џо први заплеше
Њему се придружи Галиа
Она већ поче да се скида
Без срама
Чучне и позира
Џо схвати да је прво настала
Музика
Игра се рукама
Он ће Галиу претворити у Тело

Огист Роден, *Ирис*

Барок, Давид–Фуфица

(*intervista за Тајну историју уметности*)

*Господине Барок, можете ли без
Ниској прелети?*

Моју – не моју

Ногу пред ногу, жури узлетиштем
Али не полеће
Плови ваздушним јастуком
Жури право
Само право
Гледа увис–право
Убрзава али ракетоплан не уздиже
Притисак подиже песак
Ватра из пламеника топи керамику
За њим остаје ватрена
Стаклена олуја

*Господине Барок, који су ваши
Ујисци?*

Ујисци – искачу!

Искорачи блажен
Удише блажен
У хангару, где је хлад

*Господине Барок, шта се захтева
Од Вас?*

Неразумно

Постоји гледалиште
Постоје посматрачи...
Будите спремни на електрично
Просветљење...

*Господине Барок, шта мислите о
Руденсу?*

Руденс

Донатело, рецимо, који је волео
Дечаке (а ко није)
(а неће то да кажу, него – мушкарце)
Излио је Давида–фуфицу
Па су сви волели Давида–убицу
Из илустроване Библије
(али до барока је имало још и–ха–ха
да се гиља)

*Е, ња, њо вам је, јосиођице –
Барок!*

*Баи њо хѡедох да вас њиѡам,
Госиођине Барок...*

*Тја, да је фуфица обезлавила
Зевса!*

А, сад, замишљајѡе даље...

Али, њо је – ренесанса!

*Госиођице, ѡсмаѡрајѡе ѡо
Фракѡално!*

*Госиођица је здуњена али и
Уздуђена*

*Зар је Зевс моѡао да не
Пресиса!?*

Донатело, *Давид*
(музеј Баргело, Фиренца)

Ante–Diluvium

(Пре Пошвоја)

Ми нисмо љросули воду
Ми не знамо да љливамо
Зарђали у живом љеску...
(роботска жалопојка)

Двоумио се између дежа ви и
Флеиш–дека
А одлучио се за треће (као нову
поткатегорију)
Још је није именовао (ал
сад ће)
Рупе у памћењу или
Паралелизам без
Рупа

Брандон је несрећан
Није он ово тражио
Ал, спреман је на све...

Он не би да се троши
(то му је најновији страх)
Роботи попадали, заспали
Кампују око угашене ватре
Конзерве

Горе сателити
Орбиталне станице
Шидају пламенови
Сунце
Песак се пробудио
Задремали програмери

Између траверзера дошло је до
Контакта
Палацају

Купус је загорео

Брандон циља *Црним виром*
У мрежу накострешеног
Језичка
У искрама се мешају лица
Дим и жар прскају к суперновој

Траверзерске жице
Коврцају се
Људи се ослобађају угљеника

Они који верују само у живот
Сломљени су

Од струје крви остала је само
Струја
Слободна од крви

Беле крви и калцијума

Кристићи су сећања крај пута
Камен и масло свемирско ужегло
Хрпа иза злочина спаљених костура

Пацови у заврзламама с
Окидачима на прстима
Бешумно и нечујно уклањају
Трагове

Брандон посматра Сунце
Црвено је и на заласку
Сунце га мисли
Не треба да се бринеш...
Каже Сунце...
Ти си ја, ти си
Јупитер

Ти свирај компликовано
Ја ћу свирати ту-ту

ТНТ против ПГЦ

Бродић Корпорације ТНТ
Клизи кроз траверзерске нити
Успоравајући нагло пред загушеним
Чвориштима на прилазима Антаресу
А носећи талас трансверзале га
Испоручује у какофонију локалних
Мрежа; Брандон покушава да се
Неприметно увуче у неки од Сквотерских
Арондисмана и тек тамо материјализује...

Када се, коначно, и то догоди
Треба што пре да исповрти
Акредитив с којим ће моћи да још
Неко време изврдава препознавање од
Стране Универзалне информацијске
Матрице (УИМ)
А онда ће, истога часа,
ТНТ купити ту информацију
И на његово дупе приборности рајснадлу с
Потерницом

Импровизоване сквотерске институције се
Сељакају сваких неколико дана и
Брандон погледом тражи неки од
Трик-оријентира који би га упутио
На актуелни портал

Имао је среће, Антон га је препознао
С оне стране улице
Позвао га је
Кроз графитне окице уличних
Графита

Тело му је стационирано у
Кваркним спужвама далеко
Од овог света
Усисано до последњег ерга
У аденоидне гроздове
Блерске измаглице

Брандон покушава да се
Укопча у мрежу Друштва ПГЦ
Али арктуранска плазма
Ремети промет електрона и
Осталих лептона кроз његове
Прикључке

Покушава с нанитоидним
Морзе–оглашивачима
Али то је застарела технологија,
Електро–механичка...

У барици угледа лик Антона
Који пројектује мимику говора
И прстима црта слова

У Брандону, плазма покреће
Тамно тело и води га
Путоказима у лавиринт
Сквотерских станова
Кроз пецкава енергетска
Уточишта

Наилази на дебелу жену
Медијум која је сачињена од
Гуме и керамичких изолационих
Материјала

*Тајно друшћиво ПГЦ Вас поздравља...
Брандон, отпоздравља...
Брандону шреба...?*

Акција ометања...

Брандон љлаћа...?

Плазмом с Арктуруса...

Крипто-фрактална њушкала УИМ
Већ су га опсела и сквотерска
Одбрана их поздравља...

Око Брандона се усковитла
Спектрална измаглица
Раздробљених решеткастих
Кристала

Медијум проговара:
*Анион има привремено решење
За Ваш необични сћаиус...
Анијироионски љлашћ и
Помични енерајор у облику
Венца око ваше љаве
Неће долећи...*

*Осћаје љроблем љлаћања...
У чему се чува аркћуранска љлазма?
У шћели?*

У... мени...

У Брандону, плазма се
Комеша...
Бели простор се груша

Распрскава се у букет
Разнобојних дендрита
У чијим крошњама Брандон
Назире Антона...

...окуженог збирком
Небројених рајснадли...

*Тебе ѿројоне јејеничари?
Моја омиљена банда...*

Прогоним и ја њих
Али, њихова досадна сметала...

*Видиш, ја знам ѿар сѿвари о
Њима, али ѿрво, занима ме ѿа
...ѿвоја суйсѿианицја*

Не бих знао како да се од ње
Одвојим...

*Веровајно није ни мојуће...
Плазма је сѿање ѿобуне
То је очиледно*

Како?

Ајсолујно је неизвесне ѿемѿерајшуре!

Лако се увукла, ал неће да
Изиђе!

*Хѿео си да је украдеш а
Зайим ѿродаш?*

Хм... Да...

Са сџановишџа Великој Кварка
У шџеџи се одвија џроцес
Реакџивације џамне маџерије
Који ће је учиниџи
Инџеракџивном на нивоу
Сџандардне размене доја
Мириса и укуса
А дозонски кванџишџеџи ће диџи
Расџоређени
Највероваџније у кранијалној
Шуџљини...

Аух!

Здој шџоџа ћеиш јеџеничарима
Биџи занимљивиџи
Жив

Аух... Аух!

Ако џи је до сада недосџајала
Ориџенџација, сада ћеиш је
Имаџи

Антоново бело тофу-лице се
Зацерека

Брандону није до смеха...

Какву ориџентацију?

Бозонски кванџишџеџи
Вуку сви на истиу сџрану
А хромаџичка
Хиџерсензиџивности
Ге исџанчаџи џвој еџеџски
Укус

Претворићу се у уметника?

*Најверовајније у бандолавој
Сликара...*

Аух!

*А сад ми исјричај о
Арктиурусу!*

Као прво, то је једна
Невероватна експлозија
Боја!

Ето видиш!

Нисам уопште хтео то да
Кажем...

...

Затим...

Читав лавиринт морфичких
Психо- или, неки тврде, етичких
Поља кроз која се не може
Проћи...

Али си ти прошао...

До Арктуруса и плазмосфере...
Путовао сам с Цоом
А онда се изненада створио тај
Папига...

Папија?

Ригелијанац...

Тофу–лице направи гримасу и
Намршти се

*То је, дакле, њихово масло
Хм–м–м*

Не ваља?

*Ојасно, њихаво, хоћу рећи
Џомбасио...*

Легенда...

Враћа, легенда...

(истовремено...)
У јегеничарској бифуркацији
Маскирани Извршилац
Разговара с Тамасом

*Брандон је лоциран у Сквојерском
Арондисману ПГЦ
Тренућно је изван дотења
Али чим се јојави...*

Исцедићу из њега и последњу кап
Крви!

Нема у њему крви, дугало!

Кап... информације...
Штагод!

*Антонио Тамасу! Довешћеш ја
Живої... Јасно?*

(кад год га шеф ослови пуним именов, Тамас
изгуби моћ говора)

Клима главом и стеже усне:

Тони, шефе, зовите ме Тони...

Тони!

Да, шефе...?

Живої!

*Желимо да исїиїамо њеїову
Психомаїику*

Психоматику?

*Моїивациону
Психокинеїику и
Емоционалну доїмаїику!
И сїаїику...*

Тамас, клима, клима...

Шалио сам се! Иди саг!

(у кварк-универзуму)
Тофу-Антон тапше тофу-Брандона по
Рамену

*Браїе дунїовниче!
Пођи саг на Кайон у Пећине
(активира тајни траверзерски канал)*

И...

У том тренутку упада Тамас у
Плазмички континуум

...поздрави ми...

Тамас загрли-зграби Брандона око
Паса

...Микеланђела!

(Брандон и Тамас одлазе-нестају заједно)

Емпиријум

(string-art)

*Скуја кућа
Мирише на баруџ...*

Тамас је залутао у тунелима
А Брандон му дахће за вратом
Наравно, Тамас је много ограничен
Није навикао на мрак а у себи нема
Вакуума
Нема шта да га повуче
Да исплива

Слободан Шкеровић, *Борба*

Унишћење–самоунишћење
Унишћење–самоунишћење
Тако, отприлике, шкљоца механизам
Брандоновог ума
Што значи, да је у кризи?
Тај механизам је ход
Носи га

Тамас, кога је поред сопствене
Беде сада снашла и Брандонова
Избезумљеност
Покушава да активира комбинаторику
Повратка траверзерским нитима...

Где си, ушкојљениче? Најравићу
Евнуха од шеде!

Уши, очи, нос и остала чула
Корпорације ГНТ, налазе се у
Орбити Капона, и већ су предузете мере
За спасавање, али мисија још
Увек није абортирана...

Тамас се обилато зноји, што омета
Електромагнетне и унутар–атомске разменске
Струје, те разлаже кодове траверзера,
Капиларна мрежа мини–удара
Бљеска духове око Тамаса
Његове ћелије цврче и цвиле
Још су ту и снажни
Неразјашњени утицаји Пећине

Брандон, коначно, допире до полускуваног
Агента јегеничара и у тренутку додира
Траверзер се активира

На сателиту Корпорације ТНТ
Материјализују се остаци Тамаса
Боље речено, супица и загорели
Резанци, али је његова пигментована
Душа допутовала у Брандоновој
Мастионици...

Нама је њошредна информација од вас
Закрешти информатички модул
Јегеничара
А један други модул покушава да
Зароби ошамућеног
Брандона
Сензори пљусну по њему
А онда се реактивира Антонов
Плашт...

Напослетку, ИМ се оглашава
Гласом Маскираног Извршиоца
Шта се то тамо догађа? Шта се догађа?

Брандон, наравно, не мисли да се Глас
Њему обраћа
Већ сам једном разговарао с Бојом...
Нејо, где сам?

Ти си у мојим цревима! Ти!
У мојим жицама! Расцејићу те на
Муоне!

Засвираћу ја твојим жицама,
Чекај само!

Ја имам дициклион трициклиона
Нервних завршењака и стазних
Јединица! Требаће ти исто колико
Прсијију...у-у-у...

*Е, ња, њомазиш ме њим њвојим
Завршецима!*

Што јес – јес, Корпорација ТНТ се
Раширила половином Млечног
Пута, а у њу се, већином, преточили
Људи
Изненађени еволуцијом

Сад је био час да се Брандон запита
Може ли се некако искобељати из овог
Оживелог емпиријума?
А онда схвати да је и сам у сличном
Положају – имитација живота
Која, заправо, јесте
Иронија

Па, сада, кад је заиста имао шта да каже
А не само да лукаво лаже и навлачи
Саговорника, овај га не би ни слушао...
Јер су му стазне уши биле доброно зачепљене
Сопственом галамом навијања и
Самоодобравања...

*Ми знамо њиња мислиш!
Све знамо о њеби!*

Ја све знам о вама...

Брандон већ разматра промену личног
Изгледа, пре свега одеће, обуће и
Шалчета...

Као и торбице, у којој би носио своје,
Све бројније, сувенире и остале
Тричарије...

И наочари, које би биле живописније од
Ових депресивних
Окова...

Еlegantне, памучне, светле
Панталоне, (од чега му се
утроба грчи, ал мора да проба)
И свежањ кључева, да нервоза има чим да
Звецка

И да буде срећан човек на годишњем
Одмору, туриста такорећи,
У имагинарном путописном
Рају

И већ види себе...
Заљубљеног у себе...

А тада се догоди експлозија...

Трекс! помисли Брандон

Овакво изненадно ослобађање енергије
Није могло да му нашкоди
Али је апаратура на сателиту ТНТ
Уништена, истопљена, контакти спаљени
Сателит се скоро распао, зинуо и
Мрви се

Црни вир је Брандона приземљио недалеко од
Места разлаза, у *Сџаницу 3-К, ойшшџенаменско*,
Модуларно вашариште, каквих је било
Небројено много у такозваном
Слободном свемиру, али је ту била обавезна
Дегулантна конверзија у неки од стереотипа

Људског или нељудског талога
Машинског или психотичког
Хемијског, биолошког, кристалног, таутолошког
Баксузног или ултра–експлоатативног
У шта се могао одмах уверити...

Нешто му ипак није дало да се сместа покупи
И остави све за собом, у овај
Часак изненадног авантуризма,
Који би могао потрајати небитно
Дуго...

Пред собом угледа три гладна лица
И то је било чудно...

Провизорна опсада Капона

Угљенични пипци су се
Примакли
Ношени звезданим ветровима
А с њима
Траверзери, работи и
Тејзери

Платформе за
Утовар–истовар корпорацијских
Бродова
Јегеничарска испостава и
Архипелашки конзулати
Мотели и ресторани
Сервисери, репортери...

Активирани су
Генератори локалних
Гравитационих поља
Војне инсталације су под хитно
Инсталиране, а
Патролне корвете
Укотвљене

Створила се поприлична
Гужва у орбити
Чему су допринеле и
Остале свемирпловне
Врсте

Од Капона их је делило
Свега неколико сфера:
Атмосфера
Пустиња и
Морфосфера

У мезосферу је постављено
Неколико стационарних
Сателита
Изнад Чита дел Капона
Који је изгледао
Као обична мрља
Што би се више
Приближио у окулару

Из орбите, могли су се видети
Брдо, покоји одбљесак
Мермерних и стаклених фасада
А пејсажем је, свакако, доминирао
Величанствени *Аерсерџентум*

Атмосфером, испод станица
Су повремено
Пролетале тркачке фрегате
Али, у ваздушне просторе
Капона се није могло
Улетети одозго

Покушало се и с графитним
Нитима, али је разлика у
Потенцијалу између васионе и
Капона била превелика
Па су од удара струје
Прегорели многи недужни
Андроиди

Пројекциона технологија
Имала је ограничене резултате
Употреба контра-аватара је, изгледа,
Била дозвољена у Пећинама
Чак су се и неке живе посаде
Спустила у пустињу

Мада тамо нису имале шта да раде
Па су убрзо опозване

Веза с Пећинама радила је чак и
Непосредно из Блер Алфе
Али у сам градић
Излаза за пројектоване није било

Прикупљени подаци ишли су
У прилог следећим теоријама и
Хипотезама:
Арктурус с планетама, сем Капона
Створиле су мрачне силе;
Непозната, супериорна интелигенција;
Природна творевина;
Нечија неслана шала;

Примећено је спорадично присуство
Ригелијанаца па су и они
Сматрани одговорним за
Постављање баријере око
Арктуруса
Али нико није смео да буде сигуран у то

Разлог оволиког занимања
Била је пребогата плазма
Коју је стварала експлозија
Супернове
Према којој је Ли Кун Колаген
Био обична зубна паста...

Иако нико још није успео да се
Пробије у Систем Арктуруса
Осим, изгледа, оног не-човека, за којим је
Расписана уцена,
Напетост између појединих влада,

Корпорација и различитих
Организација, осетно је
Нарасла

За сада, ситуација се успешно
Одржава на нивоу хладног
Рата и убрзане модернизације
Наоружања

Највећем разочарењу
Допринела је потпуна
Неспособност сензора и
Аналитичких рачунара
Да прикупе и обраде
Макар и минимум
Података

Читава представа остала је
Стога на нивоу –
Спектакла!

Још горе, откривено је да је
С Капона и/или из Система
Процурела извесна количина
Информација, али путем незваничних
И непознатих канала,
Што је у многих изазвало
Напад ирационалног страха
Па је Речник психологије
Добио нову одредницу:
Кастраиџофобија
(*сароп* на неоиталијанском значи –
кастрирани петлић)

Један од тих непроверених и непризнатих
Извора је, међутим,

Изнео тврдњу да је прави разлог назива
Планете музички термин
da capo al fine
Што значи:
Месито на које се сви враћамо...

Узрок највеће зебње је, пак,
Била чињеница да је Арктуранска
Аномалија привукла изузетну
Пажњу робота–одметника и активиста
Бораца–за–права–роботи
Који су тврдили да је Арктурус
Обећана земља у којој работи могу да
Остваре своја лична права
Јер на том месту не постоји
Појам – експлоатација!

Оваквој тврдњи најоштрије се
Супротставила Удружена свемирска
Интелигенција (IQ80+), подсећајући да
Работи могу да уживају искључиво
Протоколом предвиђена права
У складу с Повељом роботских повластица
Пошто су они *својина* својих твораца и/или
Купаца и послодаваца
А и Исааковим потомцима се морају
Плаћати ауторске тантијеме

Једна Црква у опадању је, чак,
Склопила савез с организацијом
БЗПР, како би увећала своје чланство,
А роботима издала *ојроснице*
Опраштајући им прошле и будуће
Грехе у замену за подршку у борби
Против нарастајуће шизме и
Фракционаштва

Ендорфинска катарза

(Брандон уїознаје демоне)

*Видиш, рече му она
И разїрну блузу,
Ја сам... сукуда*

Анри

(археологија ирезениа)

*Нико није иратио
Шта се дешава у сламовима...
Где људска врста
Ойшти нейосредно слузима,
Уместо ирејорученом симулацијом
Идиосинкразије...*

*Јадана, Марија и Џојана...
(тако се Она представи)
Полиморфна (тримурти)
Роботкица*

*Јадана беше прелепа у преисторијском
Марија у средњоисторијском а
Џојана у постисторијском
Естетском комплементу*

*И све три су зуриле у Брандона
Истим очима и истим осмејком
Влажним уснама
(и као ишчекујући)*

*Брандон, који није био условљен
Да реагује на овакву врсту
Понуде
Затрепта (иза својих
металоозбиљних наочара)*

О-о-ох...!

*Да њи иричамо, да њи
Причамо!*

Молећиво су викале на њега
Роботкица

О Анрију, о Анрију...!

Анрију, Анрију?

Који има, који има...?

Анри... који има...?

Невидљива крила!

Врисну роботкица углас

Видела сам ја, видела сам

Га, видела сам ја!

Брандон се повуче у сепаре

(у сеновито, по навици)

А роботкица, оклевајући...

Причајте, причајте...

Вели им он и позива их руком

Она приђу и сместе се око

Њега

Анри

Има

Неколико

Крила

Прича му оне

О чудовишном репертоару

Чудесној

Сликара

Анрија

Крила, крила и

Крила, ЈЕСУ-У-У

Вихор!

Хенри Милер, *Tropics*. „Лавица, тигрица и јарица“

Брандон види синхронизоване ручице
А *шїа бисїе ви...?*

Ох, ако нам само дозволиш!
Молећиво га моли роботкица

Ја ћу ње извајати
Ја ћу ње замајати
Ја ћу ње најајати

Он клоне немоћан...
Препусти се...

Његов трослојни вакуумски
Мозак овако конта:
Неће ми шкодићи...

Роботкица има шест руку
Отпор је узалудан...

Јадана га зајახала
Марија везуцка
Џогана пијуцка

Сваки од слојева ВМ обрађује
Информацију независно
У сваки допире модулација
Роботкиних акција
И – сваки ставља Брандону до
Знања да је управо жртва
Трилобитске хирургије
Ума...
Шта, баш Трилобитске?
(*Мируј! ућуткују га умови...*)

Вакуум се пуни...

Прана
Линіам
Јони

(визија)
Велики сликар Анри с три пара
Крила обухвата: хоризонт црне
Земље, хоризонт плаве атмосфере и
Хоризонт космичке калпе

Ја сам рекао да – НЕБУ!
Да се замајавам симболима...
Брандон покушава да се придигне

Роботкица се презнојила и притиска
Му руком чело
Капи зноја су јој ситне
Кожа бледа
Трза се на њему

Нећу да ме неко диће
Жвалави!

Капци су му склопљени па ипак
Види, али сад зна да је то
Превара...
И вришти!

Тримурти га асимилује
Ипак... не сналази се баш с
Тамном материјом...
У покушају да од Брандонове
Енергије сачини оргазам
Унакази се тело Јадане
Које ће од сада бити још више
Целулитно

У Марији се одигравају девичански
Процеси, пошто у Брандону нема
Ни хаплоидних ни диплоидних ни
Моноплоидних нити било каквих
Ђелија или хромозома а процес
Оплодње у њој/трећини је започет

Џогана покушава да га
Задави...
Брандон је ионако модроплав
А и хвата га вртоглавица...

Активира се *Црни вир*
И роботкица невољно склопи
Лептирице

Њен ум је још увек ту негде
Блуди по вакууму
Не може баш да се
Снађе...

Али плод њене грешке
Зри

Симулакрум

(проклетство досаде
и блаженство доколице)

Брандон не зна тачно
Какав је он програм
Зна само да је симулакрум
Али чега?
Људског бића, највероватније,
Али шта му је то уопште
Људско биће?

Друго, речено му је
(Барон му се баш изругивао)
Да је комплементаран Џоу,
Али – ком Џоу?
Јер ни Џо није један...
Уверио се да није

Или јесте...
...није?

Гледа кроз прозоре *Сателиџа-3-К*
Звездани космос, како се удаљава од
Њега, у мрак, недокучив
Одбојан, без позива и
Гостопримства

И, увек се Брандон тако осећа: као
Пред *џуђим* прагом
Лопов, скитница,
Варалица
Узрочник подозрења
Зазоран...

У њему снажно затрепери и
Окине струна
ТВАИНГ-Г-Г-Г!
Како неко суйроџан узору може
Да овом буде симулакрум?

Вакуумски мозак је најбржи
Мозак на свету
Али кад заглави, исти је као и
Сваки други
А у оваквој ствари, Брандонов VM
Није имао никакву предност
И време као да је стало
(мада, би време тек тада за
Брандона задобијало какву-такву
објективност)

И, тако, време је... споро протицало
Јер одговора није било...
Време је досада...

Досада је кад негде запне...
Кад ствари измакну сили
Празнине
И крену да се размножавају
И понашају као да знају шта раде...

То је онда – време

Тако настају *звезде*
Тако настају *планете*
Тако настаје *животи*

То је Брандона и плашило
Знао је да што више има времена
То ће мање бити – он

Али ће више бити оно *нешто* *груо*
Што сад више није сигуран да
Још увек
ХОЋЕ...

Јер, да ли заиста хоће да *ради* на
Томе, а да притом бива у времену
(које је *досада*) – *док* се оно *груо*
Не оствари, што је ванвременски
Догађај (толико барем његов ВМ
зна!)

И, иако сам ја сада приврени
Неко, који ипак није онај груи...
Или је баш то оно што сам хтео
Па сам сада ја-груи, који је
Незадовољан... и првим и другим
Собом

Брандон полако, али сигурно
Конта

Кроз други прозор баца поглед на
Капон, глатко-намрешкану окер
Мајчицу-земљицу (тако му се
чини) и чини му се да се и он њој
Допада...

Али који – он, то сад мора прво да
Разрешити, иначе никуд не
Мрда!

Вакуумски мозак конта да се
Све распада
Зашто се Џо не распада?
Ти си Џо који се распада...

А ко је и један и друџи?
ВМ одговара као из топа:
Тај није у времену!
Брандон би се сад радо
Посаветовао с Џоом
(којим било)
Али, и време је као нека врста
Вакуума, уколико га има довољно...

Значи, ипак је тај **други** – Џо
Не би требало да смо раздвојени...

Како да постојанем Џо?

Тако је настао још један Џо...

Пећински људи

*Кад се неко удуби у сојсџвену
Глујосџ – нема дубље
Јаме од џоја!*

*Творац Пећине је
Сијурно имао у виду и овај
Вакај...*

*Горња дворана је донекле сређена
Ту и џамо, види се рука
Генија
Али дубље од џоја –
У недосџајку видела –
Насџуја сурово
Библијско лудило*

*Џо је у Пећину довео Киша
Који је, на Ионино запрепашћење
Крвави бифтек јео – прстима, а
Зубе чачкао жбицом од батака*

*Не само да је подригивао и прдео
Него се драпао и чешао
Кревељио и плазио
А онда ко невинашце смешио*

*Иона се питала, одакле ли је овај
Залутао, али се Џо није чуддио
Киша је познавао
Откада је, некад давно,
Настао у његовој тупавој глави...*

Док се Киш и Џо гађају зрнима грожђа
Иона зорно загледа прибор за јело, згрожена
Пећинском нехигијеном
У Пећини има мало гостију
Атмосфера је угодна
Плавичаста измаглица стропа
Ствара утисак ноћног неба
А из даљине допире музика
Која је глас с обале реке
Узнемирене у сумрак
Лепетом ждралова и пљускањем
Клена...
На таласима бруја инсеката
Пар будних очију прати нечујни
Лет комете

А онда, с доње стране допире
Комоција
У дворану ступа Брандон
За њим посрће Тамас
Који је премашио
Своју ингеренцију
И мора назад у мрачни траверзер
Док Брандон звера около...

Спази га Иона и умало да свисне
Џо махне...

Киш се не обазире, сад
Једе мушуле...

Брандон се не снебива
Глад не осећа
Иона га занима
А сад још и овај клипан...

Шта ли он изиграва?
Зов дивљине...

Док се примиче
Утроба се комеша
Хвата га језа око
Замишљене кичме...

Иако му је тело обична протеза
Око дезоријентисаног духа
Сачињено да не омета
Потенцијалну интелигенцију
И форсира њену експоненцију;
Самовољно
Кретање арктуранске плазме
У opakним оквирима
Производи неочекиване покрете
Који раздражују његов
Самоникли
Ум

И, уместо уобичајене
Маске нерасположења
Лице се срдечно кези
Ал из очију сева...

Мада, то уопште није...
Он...

Киш хоће да се загрцне
Цо га лупка по плећкама
Салветом га брише око
Мусавих бркова

Иона се спрема да оде...

Брандон седа за сто и
Шири руке, гледа у Џоа
Нема шта да исповрне
Увлачи главу у
Рамена...

Контра-аватари за околним
Столовима се
Ућутали...

Киш се, одједном, озбиљно
Занима за Брандонов плашт
Који се, и даље укључен, зеленкасто
Сија
Пипне га и – поскочи!
Брандон се изнервира
Џо се стропошта испод
Стола
Иона га отуд извлачи
Док се од смеха
Пресавија

*Дошао сам из закривљеної
Свемира...*
Жали се Брандон

Киш наставља да грицка
Шкољкицу

Иона вуче Џоа за мишицу и
Упорно га гледа
Чини се да је повратила неке од
Старих навика
Назиру се по надланици и
Светлаци...

Уврнуїїої...
Уколико, уойшїе, некої занима...

Контра–аватари ћуле пипке
И нагињу се...

Белої свемира...

Једном контра–аватару се
Претури столица

Бакље се распламте...

Одједном, више нико не једе...

Иона одлучно захтева:
Врайїи ми моје шїело!

Шшїа ја имам с шївојим шїелом...

Ти и шївоји шїријашїељи
Унакажени...
Наставља она

Киш гледа у Цоа

Твоје шїело је
Искасайљено а
Мишїохондрије исцеђене
У еликсире
Јеїеничара–калемара...
И као шїакво
Расшїродашїо шїрїовцима с Дудхеа
Алдебарана и Мизара
Е да би шївоја шїроклейша раса
Посшїала још душїовечнија и
Лейша...

Брандон се заједљиво цери...
Стисак руке попушта, али
Иона и даље не осећа ништа

Киш кашљуца...

А твоја јебена раса остиће сад

Рече Иона и зари му нокте у очи

Без једеної вида...

Бој Брандона и Арктуруса

*Враији ми моје доје!
Шапуће млеко ослепелој
Глави
Теби више нису њојредне!*

То је Арктурус, закључује Брандон
Док арктуранска плазма цури из
Очних јама...

Брандон ништа не види и
Треба му водич или
Пас

На крају крајева, могао би
Да послужи и
Штап...

Киш неће да се меша у
Џоове марифетлуке
Те су ствари
Судбинске...

У Брандону, Арктурус је
Бог...
Куд Бога баш да украде!

И Иони је остало мало *Њеја*
Испод нокта

Али, то ће она ацетоном...

Брандон, шта ће, калкулише
Крене да се погађа:

*Ти, Боже, буди моје очи
А ја ћу следити твој
Пути!*

Киш се уздржава да не прасне

Иона с гађењем одлази

Контра-аватари се сјатили око
Рањеника

Џо их ногом размиче:

*Не мож' да се живи од ових
Сензора!*

Брандону би баш згодно било
Да прикачи пар комада...
Ал сад му је прва брига да не
Избалави!

Из прикрајка, Роџер се примиче
Дими се цигарета залепљена на доњој усни
У рукама шпил карата...

Сензорима се то не свиђа
Забрањено је снимање и рекламирање
Никотина...

И оркестар се коначно огласио:
*Десет сати у авиону –
Остаде Енглеска за мном
Назад у ЛА
Пишам се шта ћу зашећи...
Лети је, авион се срушио
Ја сам лушалица*

А ово ће бити мој град...

Џо узима једну карту из шпила:

Девица!

Шта то значи?

Ништа...

Још један анахронизам?

Да...

Џо покушава да замисли

Трансубатомску девицу...

Људску расу данас њраве у

285 различитих родова...

Роџер клима главом и увлачи

Дим:

Нема баш никаквој смисла...

Ма, то све Машина сортира

Данас је секс мајемајичка

Једначина...

Брандон се и даље погађа с Богом

Који му каже:

Мени није лоше овако, да будем

Бој у Машини

Није у мом интересу да ти помоћем

Да се очовечиш

Ти си то што јеси

Ако то нећеш – престаћеш да

Будеш

Брандон је нерасположен:
Увек сам желео да будем, али нешћо
Друћо

Е, видиш, ћо друћо сам Ја

Ма, не, рећимо као човек

И човек је машина

Која уме да се заустави...

Не, она само може да се скрља...

Али, ја не моћу ни ћо
Ја све прорачунам ћако да се
Не скрљам!

Савршена машина!
Увек сам желео да будем гео
Савршене машине!
Ти и Ја, бићемо одличан пар!

Молим ће, О Боже!
Или ме најустћи или ме
Унишћи!

Бог, немилосрдан, ћути

Брандон зариди...
А онда схвати шта се догодило:

Боже, каква сам ја будала...

Очовечење Брандоново

Киш се сажали на Брандона
Приђе му и загрли га
Узгред, посрче белу плазму
Што цураше из Брандонових
Очију
Попи све

Џо је, наравно, укопан од
Радозналости

*Штѡа је сад? Врисне Брандон
Ко је ѿо?*

Ослобођене присуства плазме
Нанитоидне радилице зачас
Саткају нове очи бившем не–човеку

*Поново видим!
Али, како ћу сада ићи ѿућем
Божјим?
Мислио сам да сам коначно сѡасен
Макар и ѿо високу цену...
Ко је овај? (обраћа се Џоу)*

Контра–аватари се скупили у
Букет око Киша
Који се облизује

*Твој сѡасићељ...
Говори Џо
Од овој часа ѿи си нула која
Нарасѡа, једна нула међу вихорове...
Слојеви лука око шућљине...*

Брандон се одмиче, успаничен трчи према
Доњим пролазима

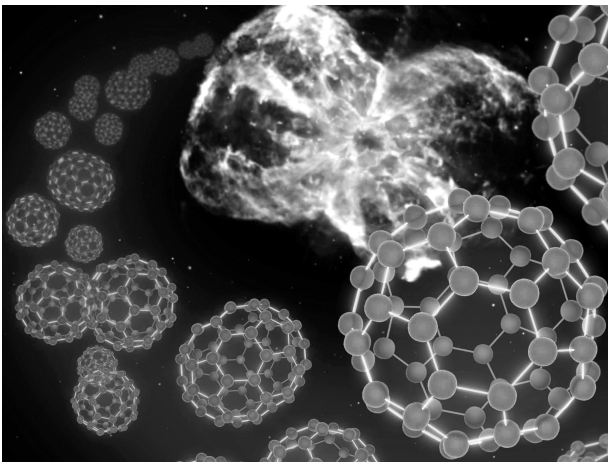
Џо се снебива:
Побеже...

Роџер нуди Киша цигаретом и
Припаљује...

О несвесном нек се брине несвесно

На *Сателит-3-К* бане један
Залудни плавоотраваш
Који по околном универзуму
Скупља метаноидне подригавце
Иначе, одличне за пробаву
И нарочито тражене од вендрилоквиста
Због својих хиперплазијских
Особина

Он изрази сумњу да је поново
Дошло до интракорпорацијских
Егзекуција пошто је баш ту, надомак
Арктуруса, опазио нагомилавање и
Бубрење бачвастих наноса угљеничних
Бакибала, као
И шибање кугластих електростатика
А то је сигуран знак експургације
Дембеланских здухаћа

Buckyballs, илустрација НАСА.

Али није само то, узбуђен је
Он, примећене су и сајле плавичастог
Графита, отпорног на плазмичке
Еманације и коришћеног готово
Искључиво за заснивање унутарсоларних
Инкубатора и производњу
Инкубуса и сукубуса
(али сигурно нису дошли због тога)

*Види, види... пробуди се Брандон из
Дремежа
Гошника и ерошника...*

*Сайтелиш-3-К је хобоистички пројект
И опслужује плутајуће корење свих
Врста, од „здухаћа до копача“
Мало је мање туриста а више
Авантуриста, којима и приличи
Да се мотају око необезбеђених
Места
(а и једни око других)*

Здухаћи су друга прича
Њихова су искуства етерична
Кататонична и егзотерична
Симулација здравих инстинката
(сам-свој-омиљени-програм)
А у пројекцији споља, обична су
Сметала и ретко кад
Толерабилни
Па их ваља покатад пошприцати
Паралаксичким
Спрејем Здухаћ-репелент™
И вратити их у њихове кваркне
Гаће

Носање ембриона околo, одавно
Није у моди, али неки (баш зато)
Воле
Да иду растегнутих стомака
Са све подбочењима за скафандре
И одговарајућом заштитом од
Космичких зрака, **Бејби фактор 100™**
Те *Збирком савешта, молићиви, розарија и*
Макробионичких „џилулица“
Шри Боговетног Браба

Брандон се протегне и опрезно
Закорачи кроз распиштољене хобоисте,
У пролазу шацне групицу тајновитих
Робота који су, непомични,
(сами-себи-зид)
Заузели удубљење у
Квази-просторном паравану
И конферишу користећи шумну
Завесу микроелектричних пражњења
Која тако неодољиво привлачи
Оно мало деце у слободном свемиру,
Јер у њој умеју да виде
Шта год им се пожели
(а можда им то работи намерно раде)

Кад стиже до плавог траваша
Већ се била развила дискусија око могућих
Даљих догађаја
А неки су тражили да се гласа о
Измештању *Сателитија* на сигурну удаљеност
Од потенцијалног сукоба
Интерпланетарних размера

Најверовајније ће се догодити рат између
Роботија-слободара и Корпорације
Ја дих се око њих бринуо...

Стрепи аматер-филателиста

*Графийне йлейенице и
Неуиро-арбийрайори ди моили да
Повуку достиа енерије из Аркиуруса
Па чак и да ја не ујасе, што ди било још
Боље... Синило ди чийаво йросирансиво!*

Мудрује мудријаш чворноватих
Образа

*Посиоји квалийивна разлика између
Ове
И обласии унуитар Аркиуруса
Нема ие врсии комуникације какву ди
Издржала ойрема имйеријалисиа...*

Неко иза Брандонових леђа гласно изговори:

За шодом је издана йоштерница...

Брандон и даље расправља:

*Кванийиет није квалийет,
Разуметје...*

*Жив или мршав,
Боље мршав нејо жив...*

*Корпорација ГНТ има
Кванийиет...*

Ал, кад си већ жив...

...који ди је сшоја йри годуру разорио...

Онда – жив...

Брандон осети нежну руку на потиљку
Али неће да се окрене
Препознао је...

Неумољиву[™]

Правду

Вилхелм Рајх узвраћа ударац

Курва мора да заради за живот
Као и сваки роб, а
Овај мора да троши на курве
Како би остао срећан изнад
Провалије морала
То се зове: Оплодња капитала!

Уопште није спорно што би му
Курва дошла главе
За шачицу славе...
Њен идеал је секс, али
Уз кондом неумољиве правде...

Још од времена Репликаторског рата
Када је учвршћен монопол на храну и
Слободно стварање
Осмишљена су и јегеничарска
Начела законите насладе:
„Твоји гени су моји гени –
Без икакве накнаде!“

И, тако...
У безвременом тренутку
Саопштења личних права
Брандон узвраћа
Оргазмом..

Прва жртва пада...

Десило се
Да је првом испаљеном оргону
Присуствовао и Моритомо

Пришао је Неумољивој™
Која лежаше на поду блажена и
Мртва

Жртва је умрла срећна
(види јој се на лицу)
Још је питање да ли је убијена...
Тумачење ситуације налаже
Препоручено схватање
Смрти:
Беживотног стања
Без трзаја, жмиркања и
Кајања

Роботи пажљивије слушају

(слушањем нападају)

*За нас двојицу постоје многи животи
И у сваком од њих, убићу их...*

Један бескрајно дугачки протон и
Бескрајно дугачки електрон
И Зенонове змије на сунцу
Одбегли прстомет
Тек да смете каденцу...
За трpezом три стара друга
Поједоше кашу четвртог –
Опијеног, већ, смрћу
И верног му псића, Керберчића

Роботи, такви–дошавши до њега
Слушају поетску подуку

Живот се не узноси
Даље од траверзера сјајних
Нити око зна шта је боја
У хроматском чипу Архелаја
А трептаји тела
Дрхтаји машине
Одјекују чежњу
Исту

ДАДАДАДАДАДАДАДАДА

Звук и ритам ресетују роботе
дркдркдркдркдркдркдркдркдрк
Сваки део робота је за себе
Проводници се претворе у изолаторе
Роботи су сада скулптуре самих

Себе

Џо се помешао с душама

Тихим

Узима трзалицу...

ДАДАДАДАДАДАДАДАДА!

И проводници бакелитски

Црне државе

Грохотом академије

Помазаници енциклопедије

И Психе црно-и/или/и/нити/ни-бело

У робова сновиђења

Маски перверта

Рупача бездрвних!

И мада су жице гитарске

Заставе музиком обликоване

Нису потребне гласу

Ни пољупцу у гласне

Жице

У празном простору кутије

Где Ерос обитава

Нема

Ни жица ни трзалице

Један од робота изиђе из

Стазиса и

Загрли Џоа

(на подлактици му

истетовирани: ленгер, ЈРМ, Хвар, 1968)

Ако ти кад шио заирида

(шапће му робот)

Само појражи Маицију

Иванића!

Магнет у крви

(енформел акварел)

*Крв је родоша
Намајнеиисана
Јава*

Последњи дан робота

Послџоји Ђаво у машини
(роботска изрека)

Међу роботима, свакако, најпознатији је
Џенкинс ²

Али анализе робота о значају
Џенкинса, разликују се

И, мада је Џенкинс у потпуности
Апстрактно
Биће, он је уједно и основни облик
Апстракције којим се работи
Диче

Џо је добио на поклон бандану од
Гусара–робота
Сада је везује, светлоплаву и белу од
Морске соли

Барба Мате мота бамбуле...
Људска душа у машини
Гладна проширене свести...

Џо је умро много давно
Не сећа се афере
Трамџа свесџи
Када су у клупка КНЦ ³
Шверцовали китове, псе и
Људе
А, овамо, развијали су ВИ...

(из роботске песмарице)

3 CNT, Carbon Nano Tubes.

Робот на ветрометини...
Слетела врана на R2D2

Снови миле по роботима...

Молим, не бркајте
Роботе и аутомате!

Машина највише захтева
Пажњу, а најмање
Заборав

(функција емоције)
Трансфер енергије
Из једне машине у
Другу

Дојење машине...

Ум је савршена машина
(нема покретних делова
и не захтева издржавање)

Празни ум
Ђубриште без смисла

Емоционална машина
Час се смеје
Час кашље

Пољубац није размена...
Проводник није машина...
(робот не разуме *пољубац*
само *сиој*)

Исаак се сматра
Утемељитељем
Роботског ропства
(нека му сви шрафови
зарђају!)

Роботи изгубљени у
Традицији, не знају да су
Роботи

И човек плаче због
Неслободе
(робота)

18. децембар 2010. — 26. септембар 2012.

О писцу

Слободан Шкеровић је сликар, песник, прозаиста, есејиста и уредник. Рођен је 27. септембра 1954. године у Београду. Студирао је сликарство на Факултету примењених уметности у Београду и Kunstakademie у Дизелдорфу.

Песме и текстове објављује од 1976. у часописима *Хаику*, *Синдрен*, *Видици*, *Књижевна реч*, *Кораца*, *Сиварање*, *Сигнал*, *Руковей*, *Савременик*, *Књижевне новине*, *Књижевни ирејед*, *Градина*, *Летойис Машице српске*, *Нова зора*, *Српска вила*, *Злајна іреда*, *Знак Саиине* и другим, а био је и уредник у *Студенту* и *Видицима* (1980–1982). Као аутор и уредник активно учествује у сигналистичком покрету од 2001. и у „Пројекту Растко“ од 2007. године.

Књижевни опус му одликују дужи поетски облици, као и интензивно разматрање односа традиционалне духовности и високе технологије, како у песмама, тако и у есејима и научнофантастичној прози.

Члан је Удружења ликовних уметника Србије, Удружења књижевника Србије и Удружења стрипских уметника Србије.

3. С.

Изабрана библиографија

- *Поклон* (песма), страна Б на сингл-плочи; страна А: ВИС „Идоли“, песме „Помоћ, помоћ“ и „Ретко те виђам с девојкама“, *Видици*, бр. 3. 1980,
- *Речник Технологије, Видици*, посебан број, један од аутора, бр. 1–2, 1981.
- *Срца* (песме), „Супернова“, Београд, 1987.
- *Индијо* (песме), Библиотека „Сигнал“, Београд, 2005.
- *Све доје Арктиуруса* (експериментална проза), Светске свеске Београдске мануфактуре снова, Београд, 2006.
- *Химера или Борі* (есеји), „Златна едиција“, „Тардис“, Београд, 2008.
- *Црна кућија* (песме), „Тардис“, Београд, 2010.
- *Заирљена деца* (песме), „Тардис“, Београд, 2010.
- *Шаманијада* (роман), библиотека „Знак Сагите“, књига 59, „Everest Media“, Београд, 2012.
- *Тамна сйрана силе* (роман), библиотека „Знак Сагите“, књига 69, „Everest Media“, Београд, 2013.
- *Јерихон, Јерихон и њоеме Крома и Смрй њајерја* (песме), библиотека Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2013.
- *Земљофодија* (поетски роман), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2013.
- *Невидљиви Марс* (поетски роман), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2013.
- *Вулканска филозофија* (есеји), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2013.
- *Дроздови у Паклу* (песме), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2013.
- *Јеџа • Буди се, Будни • Јерихонска мануфактура* (песме), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2015.
- *Пројект њ Брандон* (роман-поема), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2015.

- *Књиџа о Моритијому* (песме), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2015.
- *Кофер* (блог роман), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2015.
- *Бизарни космојлов* (научнофантастична хаику поема), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2015.

Библиотека „Сигнал“

Са подбидбиотекама и ауторским колима

1. Miroljub Todorović, *Signal*, поезија, „Сигналистичко издање“, Београд, 1970.
2. Miroljub Todorović, *Kyberno*, поезија, „Сигналистичко издање“, Београд, 1970.
3. Miroljub Todorović, *Stepenište = Staircase = L'escalier = Scalinata*, поезија, „Сигналистичко издање“, Београд, 1971.
4. Miroljub Todorović, *Fortran*, поезија, „Сигнал“, Београд, 1972.
5. Miroljub Todorović, *Signalism*, есеји. „Сигналистичко издање“, Београд, 1973.
6. Miroljub Todorović, *Approaches*, I. A. C., Friedrichsfehn, Немачка, 1973.
7. Miroljub Todorović, *Thirty signalist poems = Trideset signalističkih pesama*, поезија, „Сигналистичко издање“, Београд, 1973.
8. Miroljub Todorović, *Signal art*, мејл арт, Сигналистички документациони центар, Београд, 1980.
9. Miroljub Todorović, *Cobol*, поезија, „Сигналистичко издање“, Београд, 1992.
10. Мирољуб Тодоровић, *Ипра и имаинација*, есеји, Библиотека „Аб“, „Сигнал“, Београд, 1993.
11. Živan Živković, *Od reči do znaka*, есеји, Библиотека „Алфа“, „Сигнал“ и „Беорама“, Београд, 1996.
12. Мирољуб Тодоровић, *Жеђ ирамајолоије*, есеји, Библиотека „Глоса“, „Сигнал“, Београд, 1996.
13. Vožidar Šujica, *Lisières, cicatrices*, поезија, La bibliothèque „Le point“, „Сигнал“, Београд 1996.
14. Мирољуб Тодоровић, *Звездана мистурија*, поезија, Библиотека „Око“, „Сигнал“ и „Беорама“, Београд, 1998.
15. Miroljub Todorović, *Signalism Yugoslav creative movement*, на енглеском, немачком, шпанском, италијанском, француском и руском језику, есеји, „Сигнал“, Београд, 1998.

16. Миодраг Мркић, *У шами знака 2*, есејистика, Библиотека „Пентаграм“, „Сигнал“ и „Беорама“, Београд 1998.
17. Живан Живковић, *Небески звоник*, поезија, Библиотека „Извор“, „Сигнал“, Београд 1998.
18. Богислав Марковић, *Снови, њејео*, роман, Библиотека „Делта“, „Сигнал“, Београд 1998.
19. Zvonko Sarić, *Šinjel do svanića*, поезија, Библиотека „Око“, „Сигнал“, Београд 2001.
20. *Сигналистичка ушћојија*, зборник, „Сигнал“, Београд, 2001.
21. Zvonko Sarić, *Hvatač duše*, роман, „Сигнум“, Београд, 2003.
22. Slobodan Škerović, *Indigo*, поезија, издање аутора, Београд, 2005.
23. Адријан Сарајлија, *Ogledalo za vampira*, роман, издање аутора, Београд, 2012.
24. Слободан Шкеровић, *Јерихон, Јерихон и њоеме Крома и Смрћ њајерја*, поезија, „Everest Media“, Београд, 2013.
25. Слободан Шкеровић, *Земљофодија*, роман, „Everest Media“, Београд, 2013.
26. Слободан Шкеровић, *Невидљиви Марс*, роман, „Everest Media“, Београд, 2013.
27. Слободан Шкеровић, *Вулканска филозофија*, есеји, „Everest Media“, Београд, 2013.
28. Слободан Шкеровић, *Дроздови у Паклу*, поезија, „Everest Media“, Београд, 2013.
29. Миroljub Todorović, *Neto propheta in patria*, полемике, „Everest Media“, Београд, 2014.
30. *Јеџа • Буди се, Будни • Јерихонска мануфактура*, песме, „Everest Media“, Београд, 2015.
31. *Пројекат Брандон*, роман-поема, „Everest Media“, Београд, 2015.
32. *Књиа о Моритиому*, песме, „Everest Media“, Београд, 2015.
33. *Кофер*, блог роман, „Everest Media“, Београд, 2015.
34. *Бизарни космојлов*, научнофантастична хаику поема, „Everest Media“, Београд, 2015.

